

Uchwała Nr XXII/380/20
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 29 grudnia 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na podstawie art. 30 a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 ze zm.) oraz art. 229 pkt 5 i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Skargę pana (...) na Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego dotyczącą możliwych nieprawidłowości w związku z rozbudową drogi wojewódzkiej nr 513 na odcinku Lidzbark Warmiński – Wozławki uznaje się za bezzasadną.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozstrzygnięcia Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego zawarto w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu skarżącemu.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Bernadeta Hordejuk

Załącznik do uchwały Nr XXII/380/20
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 29 grudnia 2020 r.

Uzasadnienie

W dniu 8 grudnia 2020 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie wpłynęła skarga skierowana zgodnie z właściwością do Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego przez Ministra Infrastruktury na podstawie art. 231 w związku z art. 229 pkt 5 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (dalej KPA). Wcześniej 25 listopada 2020 r. Minister Infrastruktury otrzymał skargę według właściwości od Ministra Sprawiedliwości, do którego była ona pierwotnie skierowana jako: „Wniosek o podjęcie czynności nadzorczych” wraz z zawiadomieniem o możliwych nieprawidłowościach w związku z rozbudową drogi wojewódzkiej nr 513 na odcinku Lidzbark Warmiński – Wozławki i wnioskiem o podjęcie działań wyjaśniających.

Nie ulega wątpliwości, że w treści pisma skarżący zarzuca Zarządowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego fakt możliwości zaistnienia nieprawidłowości w związku z rozbudową drogi wojewódzkiej nr 513 na odcinku Lidzbark Warmiński–Wozławki. Uwzględniając zatem treść art. 222 KPA stanowiącego, iż o tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna, należało zakwalifikować przedmiotowe pismo jako skargę na działalność Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Skarżący zarzucił:

- 1) nieuwzględnienie ustaleń co do lokalizacji rozbudowywanej drogi przyjętych przez Zarząd Dróg Wojewódzkich w Olsztynie (dalej ZDW) z mieszkańcami Wozławek podczas spotkania w październiku 2019 roku w działaniach dotyczących rozbudowy drogi wojewódzkiej 513 na odcinku Lidzbark Warmiński-Wozławki,
- 2) nie zawiadomienie w sposób indywidualny mieszkańców Wozławek o konsultacjach prowadzonych w listopadzie 2019 r.,
- 3) zawiadomienie mieszkańców Wozławek o konsultacjach (spotkaniu informacyjnym) w dniu 5 października 2020 r. jedynie poprzez zamieszczenie na oficjalnej stronie urzędu obwieszczenia,
- 4) nie załączenie przez organ prowadzący konsultacje do akt sprawy właściwych ankiet mieszkańców do odpowiedniego wariantu przebiegu drogi. Co do przebiegu drogi w wariantcie II z września 2020 r. wg skarżącego organ załączył ankiety złożone w ramach konsultacji wariantu I z października 2019 r.

W odniesieniu do zarzutów przedstawionych przez skarżącego należy zauważyć co następuje:

W oparciu o przedstawione przez ZDW informacje ustalono iż w sprawie istniały dwa warianty przebiegu drogi różniące się między sobą:

- 1)końcowym przebiegiem trasy, tj. trasa wariantu 2 omija poszerzony obszar żwirowni,
 - 2)miejscem włączenia nowego przebiegu drogi wojewódzkiej nr 513 do drogi krajowej nr 57,
- przy czym wariant II ustalono w wyniku konsultacji społecznych.

Konsultacje społeczne, wykonywane w fazie wstępnej tj., kiedy znany jest zakres zadania ale nie ma jeszcze wypracowanych propozycji rozwiązań, nie są uregulowane przepisami powszechnie obowiązującymi. Oznacza to zatem, że ich charakter nie jest sformalizowany, przepisy nie określają jak ma przebiegać procedura konsultacji oraz ich charakter. ZDW, wykonując w imieniu Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego, zadania zarządcy drogi przeprowadza konsultacje wyłącznie w celach uniknięcia konfliktu z mieszkańcami oraz w celu uspokojenia nastrojów społecznych w związku z planowanymi inwestycjami drogowymi, które to mogą budzić emocje. Należy także zauważyć, że konsultacje takie pełnią funkcję doradczą, informacyjną a osoby w nich uczestniczące nie mogą skutecznie sprzeciwić się planowanej inwestycji. Prawo sprzeciwu, tj. prawo wniesienia odwołania, przysługuje jedynie tym mieszkańcom, którzy są stroną postępowania o wydanie decyzji

administracyjnej, np. decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Konsultacje umożliwiają mieszkańcom zapoznanie się z planami samorządu nie dając im przy tym narzędzi na skuteczne zakwestionowanie samej inwestycji.

Konsultacje przed planowaną inwestycją nie są przewidziane przepisami prawa. ZDW przeprowadza takie konsultacje w celu uniknięcia sporów ze społecznością lokalną oraz w celach informacyjnych natomiast nie wywierają one żadnego skutku prawnego. Konsultacje obligatoryjne i przeprowadzane w określonym trybie przewiduje w pewnych przypadkach ustawa o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z dn. 3.10.2008 r. Wtedy jednak są one przeprowadzane przez organ administracyjny prowadzący postępowanie, a nie przez inwestora planowanej inwestycji.

Z uwagi na powyższe należy zauważyć, że nie istnieją regulacje prawne, co do sposobu zawiadamiania mieszkańców o prowadzeniu konsultacji przez inwestora, w związku z czym zastosowanie jedynie obwieszczeń bez zawiadomień indywidualnych jest w pełni możliwe. Jednocześnie trudno mówić o ustaleniach przyjętych z mieszkańcami w październiku 2019 r. gdyż wg informacji przedstawionych przez ZDW konsultacje były prowadzone w dniach 5-7 listopada 2019 r.

Odnosnie czwartego zarzutu skargi należy wskazać, że przebieg konsultacji społecznych, które odbyły się w 2019 r. dokumentował projektant wyłoniony w przetargu - Biuro Projektów Komunikacyjnych w Poznaniu Sp. z o.o. działający na zlecenie zamawiającego, którym jest ZDW. Dokumenty te są w posiadaniu projektanta, a kopia elektroniczna w posiadaniu zamawiającego –oryginały wszelkich dokumentów będą przekazane do zamawiającego z protokołem końcowym odbioru dokumentacji.

Z wyjaśnień ZDW wynika, że nie załączono błędnych dokumentów. Konsultowano plany sytuacyjne na etapie projektu po to by uzyskać wszelkie wskazówki, wnioski i spostrzeżenia mieszkańców i zainteresowanych stron. W wyniku konsultacji powstał wariant procedowany dalej przez Projektanta i Zamawiającego. Tym samym zarzut dołączenia błędnych dokumentów do dokumentów konsultacji jawi się jako nieuzasadniony, zwłaszcza wobec wyjaśnień ZDW, iż konsultacji zleconych projektantowi nie prowadzono w październiku 2019 r.

W obecnym stanie sprawy w oparciu o zgromadzony materiał w tym wyjaśnienia przedłożone przez Zarząd Dróg Wojewódzkich realizujący zadania Samorządu Województwa w obszarze rozbudowy dróg stwierdzić należy iż nie można dopatrzeć się nieprawidłowości jakie mogły zaistnieć w związku z rozbudową drogi wojewódzkiej 513. Sytuacja jaka ma tam miejsce jawi się jedynie jako różnica zdań społeczności lokalnej spotykaną przy realizacji tego typu inwestycji.

Zgodnie z art. 20 ustawy o drogach publicznych do zadań zarządcy drogi są należą między innymi:

- 1) opracowywanie projektów planów rozwoju sieci drogowej oraz bieżące informowanie o tych planach organów właściwych do sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- 2) opracowywanie projektów planów finansowania budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg oraz drogowych obiektów inżynierskich.

Zadania te powinny być wykonywane z należyłą starannością, jednakże przyjęte rozwiązania nie zawsze będą zadowalające dla części społeczności.

Wykonując dyspozycję z art. 238 § 1 KPA informuje się skarżącego, że zgodnie z art. 239 KPA w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazywania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.